

ARNSBERGI Munkanapló, 2016. április 24-30-ig,

készítette: Tóth Péter



2016. április 24.

Az indulás és az utazás:

Hajnal fél hatkor indultunk Szegedről összesen heten egy kisbusszal. Az időjárás nem éppen tavaszias volt. A hóeséstől a jégzáporig és a forró napsütésen át mindenből kijutott a közel 1500km-es úton. A hangulat nagyon jó volt a szélsőséges időjárás ellenére. Este fél nyolcra érkeztünk meg BBZ Arnsberg képzőhelyre. Az első benyomásom az volt, hogy megérte ennyit utazni, mert egy fantasztikus helyre csöppentünk. Bár még ekkor csak kívülről láttuk az épületeket én már sejtettem, hogy a pazar külső legalább ilyen belsőt takar.

2016. április 25.

Az újdonságok felfedezése:

Christoph Dolle igazgató úr reggel 8 órakor köszöntött minket. Röviden vázolta, hogy milyen szakmák vannak jelen ezen a képzőhelyen.



Ezek után körbejártuk a képzőhelyet, de már most belülről. Betekinthettünk a műhelyekbe és rádöbbenhettem arra, hogy a német precizitás az oktatásukban is megjelenik. A jobbnál jobb műhelyekben csak ámultam és bámultam. A képzőközpont több szakmában is tart üzemben felüli oktatást, továbbképzéseket cégek számára, mesterképzést, és szakmai gyakorlatot az egyetemistáknak. A képviselt szakmák többek között: épületgépész szakmák, villanszerelő, burkoló, kőműves, festő, autószerelő, hegesztő, asztalos, kozmetikus, fodrász...



Délutáni programként Dortmundba utaztunk, hogy megnézzük a DASA munka világról szóló kiállítást. Itt betekintést nyerhettünk különböző munkahelyek munkakörülményeibe. Meg kell jegyeznem a szövönök munkakörülménye nem volt a legkecsesetebb. Úgy gondolom ezeket látva hálát kell adnunk, hogy nem abban a korban élünk és a mai munka körülmények már sokkal emberségesebbek, mint az akkoriak voltak. Láthattuk itt többek között a híradástechnika fejlődését, különböző korok irodáinak felszereltségét, nyomdatechnikát, és azt is, hogy mikor mennyire figyeltek a higiéniés körülményekre.

A kiállításon egy időszakos kiállítás keretében robot technikák is láthatók voltak, amik szintén lenyűgöztek. Bemutatták az élet különböző területein használatos robotokat. A legjobban az tetszett, amelyik elé leülhettünk, és lerajzolt bennünket. A kiállítás szakmai szemmel nézve is nagyon érdekes volt.



2016. április 26.

A német iskolarendszer:

A mai délelőttünk a német iskolarendszer, és ezen belül is bővebben a duális képzés megismeréséről szólt. Az előadást Hans-Josef Walter úr tartotta. Kiderült, hogy nagyon jártas ezen a területen. Érdekes volt az előadása, rengeteget kérdezhettünk, mindre megkaptuk a választ. A magyar minta alapján úgy tudtuk, hogy a duális képzés két résztvevője az iskola és a vállalkozások. Kiderült, hogy rajtuk kívül van még egy harmadik fél is: az üzemeken felüli képzés. Az oktatási központ, ahol mi voltunk, szintén ilyen képzőhely. Ennek az a lényege,

hogyan a tanulók azokat az ismereteket, gyakorlati képességeket biztosan megszerezzék, amik a vizsgához szükségesek. Mivel sokféle vállalkozásnál vannak gyakorlaton, így csak ezen a módon lehet biztosítani, hogy minden tanuló rendelkezzen a szükséges ismeretekkel. Ezeket a képzőközpontokat a kamarák működtetik.



Arról is beszélt, hogy a duális képzés Németországban nem csak középiskolai szinten van, hanem bizonyos egyetemi / főiskolai szakok mellett is lehetőség nyílik a szakmai gyakorlat megszerzésére.

Délután megkezdtek a hospitálásokat a képzési központban. Én az épületgépész részlegbe mentem. A diákoknak elméleti oktatást tartottak, ahol megbeszélték egy napkollektoros rendszer összeállítását. Közben a körbejártam a műhely mellett lévő raktárhelyiségüket is. Úgy éreztem magam, mint a nálunk egy boltban járnék. Láthatóan nem voltak olyan problémáik, hogy nem áll rendelkezésre elegendő munkaanyag vagy szerszám. Kicsit irigykedtem az ottani tanulókra.



2016. április 27.

Hospitálás

A mai napi hospitálást egy autószerelő tanműhelyben kezdtük. Téma a hibrid és elektromos autók megismerése volt. A gyakorlati oktatást bevezető elméleti képzésen vehettünk részt. Megtudtuk, hogy az autószerelő szakma még mindig nagyon közkedvelt a fiatalok körében.

Az órát egy autószerelő mester tartotta. Németországban a mesterképzés része a pedagógiai ismeretek elsajátítása is.

Az elméleti oktatás után lehetőségünk nyílt arra is, hogy átmenjünk a szerelőcsarnokba. Itt egymás mellett sorakoztak a legújabb hibrid és elektromos autók. Ki lehetett próbálni őket, beülni, beindítani, működés közben megfigyelni.



Ezután átmentünk az épületgépészek tanműhelyébe, hogy megismerkedhessünk az újonnan kapott oktatási fallal. A mi iskolánkban is léteznek ilyen állványok – azzal a különbséggel, hogy ezeket nagyrészt mi magunk készítettük. A képzőközpont egy olyan cégtől vásárolta meg az állványt, és a hozzá kapcsolódó számítógépes szoftvert, amely kifejezetten oktatási céllal készít szemléltető eszközöket. A leendő épületgépész tanulók számára ez egy nagyon érdekes dolog. Jól láthatók itt működés közben a különböző rendszerek. Arra is alkalmas, hogy hibákat keressenek rajta, vagy, hogy jobban megértsék a működést. Kár, hogy nálunk nagyon kevés esély van ilyen szemléltető eszköz beszerzésére.

2016. április 28.

A szomszédos Neheimbe mentünk át, hogy megnézzünk egy szakiskolát. Kísérőnk Dahl úr volt, az elektronikai részleg vezetője. Két csoportra oszlottunk a hospitáláson. Mi, gépészek egy vízvezeték szerelő órát néztünk meg először. A téma a szennyvíz-elvezető csatornák berajzolása egy tervrajzba. A tanulók érdeklődése hasonló volt a mi diákjainkéhoz. Voltak nagyon érdeklődők, de volt olyan is, aki folyamatosan oda nem illő kérdésekkel zavarta az órát. Kiderült, hogy nekik is kell készíteni munkanaplót, aminek a szintvizsgára tökéletesen

késznek kell lennie. Jó volt látni, hogy itt is követelmény a szabvány írással vezetett munkanapló, amire óráim során én is nagyon figyelek. A tanulók nem füzetbe dolgoztak, hanem mindenkinek volt egy kapcsos mappája. Ebben tartják többek között a szerződéseket, igazolásokat, munkaidő-nyilvántartást, és a munkanaplót. A tanár kolléga szívesen válaszolta meg kérdéseinket, körbevezetett minket a szertárban, megmutatta, mivel dolgoznak. Itt is csak ámulni tudtam.



Második hospitálási helyszínünk egy villanyszerelő osztálynál volt elektrotechnika elméleti órán. A téma a kondenzátor volt (töltés, kisütés). Ez most egy inkább elméleti foglalkozás volt – frontális osztálymunka.

Az óralátogatások után a megbízott igazgató behívott minket az irodájába egy kis szakmai beszélgetésre. Ott voltak azok a kollégák is, akiknél hospitálhattunk. Nagyon tanulságos beszélgetés volt. Megtudtuk, hogy ott sem minden tökéletes. Nekik is vannak problémáik a tanulók motiváltságával, viselkedésével.



2016. április 29.

Két gyakorlati képzésen voltunk hospitálni.

Először az asztalos tanműhelybe mentünk. Itt ép másodéves diákok dolgoztak. Feladatuk egy szerszámos szekrény elkészítése volt. A feladatot legnagyobb részben önállóan oldották meg, de az oktatók természetesen végig ott voltak, ha kellett, segítettek. Akárcsak az oktatási központ többi műhelyében, itt is azt láttuk, milyen jó felszereltségű helyen tudnak tanulni a diákok. Míg a mi tanulóink kénytelenek olyan fűrészszel dolgozni, amely kicsit sem nevezhető modernnek, a német tanműhelyek alapfelszereltsége a lézeres irányzókkal ellátott fűrész.



Ezután a hidegburkolóknál jártunk. Meglepően kevesen voltak a műhelyben. Az oktató kolléga szerint ez nem tartozik a keresett szakmák közé. A feladat egy falfelület előkészítése volt.

2016. április 30. Hazautazás.